

Esperanza

In mei waren Rui en ik in Mexico op uitnodiging van mijn werkgever.

De eerste dagen verbleven we in een luxe enclave, met alleen maar 5-sterrenhotels en verwennerij. Een beetje onrealistisch, met alleen maar pracht en praal, de mooiste stranden en hoogbouwpaaleizen aan de oceaan.

De stranden zijn prachtig en de zee kristalhelder. De blinkende shopping malls maakten het plaatje compleet.

Leuk voor een paar dagen met collega's uit de gehele wereld, maar daarna gingen we samen nog een paar dagen op zoek naar het wat meer 'echte Mexico' in Playa del Carmen 65 km verderop; ooit een charmant vissersdorpje. Wat een gezellig sfeertje, leek het even bij aankomst. Het hotel was lekker compact met leuke cabanas met een hangmat. Leuk!

Nu meer Mexico? Dat echte viel toch tegen, want Playa del Carmen bleek een soort Torremolinos te zijn geworden met de 'Avenida cinco', een lange sliert winkels, talloze souvenirshops met allemaal dezelfde flessen tequila en fameuze disco's met heuse trapezes en spectaculaire shows. In de avond stonden de mensen daar uren voor in de rij om binnen te komen. Naast de talloze Amerikanen die er binnen een paar uur vliegen zijn, waren ook hier de Chinezen al weer geland; een willige prooi voor de straatventers.

Rui en ik zijn wel wat gewend en zochten gewoon de rustige plekjes op en maakten nog wat leuke tochtjes, dus de overmaat aan vertier kon onze pret niet drukken. Maar, zo vroegen we rond, waar zijn hier in de buurt de onbedorven plekjes, waar je in een dorpje kan eten met de locals en voor 20 dollar kan slapen? Daar kregen we niet al te snel een duidelijk antwoord op, maar we kwamen er vanzelf achter.

In onze eerste luxueuze enclave bij Cancun was de security enorm. Vooral daar blijven en niet naar de stad, dat is te gevaarlijk, ook overdag. In Playa kon je wel overal lopen, ook 's avonds, maar wemelde het van de politieauto's die om de 500 meter wel ergens patrouilleerden. De meeste mensen vonden het een veilig idee, wij vonden het niet echt sfeer bevorderend. Het moet wel, want Mexico heeft onveilige gebieden en zelfs 'no go areas' in het land.

Tja, daar ben je dan in een prachtig land, vriendelijke mensen, mooie cultuur en dan moet je zeer op je hoede zijn buiten de bewaakte gebieden. Het gaf me een dubbel gevoel. De hotelmanager was Nederlandse en we spraken er met haar over. Zij vond alle commotie nogal overdreven. 'Je moet overal voorzichtig zijn', zo gaf zij aan. 'Hier is het superveilig, de politie waakt overal.' Ze wees op haar ketting met een Davidster en gaf aan joods te zijn. 'Kijk,' zei ze, 'mijn moeder die nog in Nederland woont, durft die niet meer toonbaar te dragen in de grote stad. Dat is pas benauwend, want er is nergens politie te bekennen bij jullie op straat. Dat vinden jullie te intimiderend en daarom wordt het bij jullie steeds onveiliger; steeds meer joden in Europa emigreren naar Israël. Maar hier kan ik mijzelf zijn.'

Ik had geen pasklaar antwoord, maar het zette me wel tot nadenken. Blazen wij de onveiligheid in Mexico op of heeft zij een onrealistisch beeld over de zogenaamde onveiligheid in Nederland, waar wij *Lees verder op pagina 2* ►

Nr 4 - 28 juni 2015

Het volgende nummer verschijnt op 6 september. Inleveren kopij - voor 24 augustus

Aanvang zondagsviering 10:30uur

Vieringen en voorgangersrooster

- Aanvang zondagsviering 10:30 uur -

Zomerserie zonder koor

5 juli	Frans Gerritsma gastvoorganger
12 juli	Jan Meijer
19 juli	Jan Andreae
26 juli	Diana Vernooij
2 aug	Bert van der Meer
9 aug	Hans Ernens
16 aug	Carolien Maris
23 aug	Startzondag met koor Henk Kemper (voorganger)
30 aug	Jan Meijer
6 sept	Bert van der Meer
13 sept	Hans Ernens

Inrichten gebouw

5 juli	Harry, Jos
12 juli	Harry, Carolien en Thea
19 juli	Harry, Sabine en Fred
26 juli	Harry, Hans en Rui
2 aug	Harry, Jos
9 aug	Harry, Diana
16 aug	Hans, Sabine en Fred
23 aug	Harry, Carolien en Thea
30 aug	Harry, Gerrard
6 sept	Harry, Diana
13 sept	Harry, Hans en Rui

Sluistrooster gebouw

5 juli	Natalie
12 juli	Holke Hans
19 juli	Fred
26 juli	Liesbeth
2 aug	Bert
9 aug	Holke Hans
16 aug	Fred
23 aug	Gerrard
30 aug	Liesbeth
6 sept	Bert
13 sept	Henk

Als je verhinderd bent ruil dan zelf en geef het ook aan mij door wie er voor jou in de plaats zal komen.

Overigens voor de andere Duiven:

er zijn nog plaatsen vacant om te helpen inrichten. Misschien wil je wel op de reservelijst staan. Altijd handig, anders zijn het altijd dezelfde Duiven die voor jullie klaarstaan.

Zoals je zien, zijn bestuursleden verantwoordelijk voor het sluiten van de kerk.

• Gerrard Boot

Mag het ietsje meer zijn?

In mei namen Liesbeth en Carolien deel aan een bijeenkomst in de Dominicus Amsterdam over verschillende vormen van pastoraat met de titel 'Meer dan Liturgie'. Dat klinkt heel officieel, maar het was een hele interessante middag over hoe wij als leden van een religieuze gemeenschap mooi gezegd 'naar elkaar omzien' en of we dat pastoraat noemen en hoe dat dan in de praktijk werkt.

Aanleiding

Aanwezig waren 25 mensen van 14 zelfstandige oecumenische basisgemeentes (in het hele land) en lid van de groep '2 of 3 bijEEN'. Gastgemeente was de Dominicus Amsterdam, die sinds 1980 een officieel pastoraat heeft. Aanleiding was indertijd een boze brief van een gemeentelid die na het overlijden van haar moeder (jarenlang trouw lid) in het geheel geen herderlijke belangstelling van de gemeenschap had mogen beleven... en dat schrijnde zeer... Vanaf dat moment zijn er initiatieven genomen voor pastorale groepen voor ondersteuning bij stervenden, huisbezoeken en meer.

Pastoraat nodig?

Gast spreker op deze dag was Hanneke Meulink (1948), theologe, gepensioneerd docente pastoraat (UvA) en psychotherapeut. Hanneke Meulink-Korf verzorgt een inleiding rond de vraag: hoe nodig is pastoraat om een liturgische gemeenschap te zijn? Om te beginnen gaf ze aan wat pastoraat wel is: hoop bieden, uitzicht geven, troost, voorzichtig uitdaging geven, luisteren, geduld hebben (met een persoon en situatie). Wat pastoraat niet is: een diagnose stellen, zaken overnemen, zieltjes winnen. Zij benadrukte het belang van vertrouwen bij pastoraat en dat je domweg op mensen moet kunnen rekenen. En dat ieder verhaal beluisterd wil worden. De kracht van je geloof kan uiteraard ook ter sprake komen in een pastoraal gesprek, maar dat is zeker geen 'must'. De volledige tekst van de lezing kun je vinden op www.2of3bijEEN.nl

Stellingen

De groep werd na de lezing in tweeën gesplitst, zodat we makkelijker over enkele stellingen konden discussiëren. Carolien en Liesbeth zaten elk afzonderlijk in een groep. Liesbeth: 'Voor mij was de belangrijkste stelling: zonder wederkerigheid bestaat geen religieuze gemeenschap. Wederkerigheid in pastoraat betekent

Esperanza - vervolg van pagina 1 ► langzamerhand wel steeds meer mee geconfronteerd worden? Immers, alleen al de liquidaties hier volgen elkaar in rap tempo op.

Aan het eind van die week zien we midden tussen de talloze winkels opeens een prachtig wit kerkje, de Nuestra Senora del Carmen Catholic Church. Ik stelde me een zeer toeristisch kerkje voor, met duizenden elektronische kaarsjes die je voor een dollar zou kunnen aansteken. Maar niets van dat alles. Het kerkje zat vol met Mexicanen en er werd volop gebeden en gezongen. 'Esperanza', hoorde ik steeds. Ja, dat woord ken ik nog net, HOOP. Het stemt me wat milder. Overall is er HOOP, ook in Mexico.

Met die gedachte nemen we afscheid van een prachtig land en onze hotelmanager en ik laat wat Nederlandse tijdschriften voor haar achter. Ze komt met haar gezin naar Nederland in november. 'Waarom in november?', vroeg ik verbaasd. Een donkere saaie kille maand! 'Oh heerlijk,' zegt ze, 'de storm, de regen, de open haard aan bij mijn moeder en lekker een paar weken met warme sokken aan, de zomermaanden hier zijn zo afschuwelijk heet!' Ik bespeur toch wat heimwee. We wensen haar alle goeds. Het zou me niet verbazen als ze binnen een paar jaar misschien toch weer in Nederland zou wonen. Maar hopelijk dan wel open en bloot met haar Davidster om, zonder zich onveilig te voelen.

● Hans Ernens

- 30 juni Wessel Moerkamp
- 4 juli Machiel Pouw
- 9 juli Baudien Boersma
Thom Moerkamp
- 12 juli Natalie Coenradi
- 2 aug Tineke Berger
Holke-Hans Boersma
Loet Meeuwissen
- 8 aug Chris Eijlders
Joachim van der Marck
- 15 aug Gerrard Boot
Bert van der Meer
- 16 aug Ekram Mohammadi
- 17 aug Ruben Gransjean
- 18 aug Abel van der Meer
Charlotte Priester
- 19 aug Jamie Kraan
- 20 aug Noelle Kraan
- 26 aug Henk Kemper
- 30 aug Eric Priester

Colofon

Het Groene Licht is een uitgave van de Stichting De Duif. Verantwoordelijk voor de inhoud is de redactie: Hortense Ghijs, Angela van der Marck en Hans Ernens. Eindredactie: Dorien Gransjean-Eldering. Vormgeving: Freek van der Marck en Fred Vos. HGL is onder andere een podium voor discussie. Ingezonden stukken zijn welkom, maar de redactie behoudt zich het recht voor van niet plaatsen en inkorten.

Adressen

- Stichting De Duif
- Oecumenische Basisgemeente De Duif
- Stichting tot Beheer van De Duif
- Redactie Het Groene Licht
Postadres: Utrechtsedwardsstraat 7
1017 WB Amsterdam
e-mail: deduif@xs4all.nl
website: www.deduif.net
- Stichting De Duif, entree kerkzaal
Prinsengracht 756, 1017 LD Amsterdam
Telefoon 06 45949624
Rabobank NL20 RABO 0173 6297 92

Verzending HGL

Hortense Ghijs 020 6266155

Abonnement HGL

Door overmaken van € 20,00 per jaar op Raborek. NL20 RABO 0173 6297 92 ovv. Abonnement HGL wordt je postabonnee.

Hoe word ik aangeslotene?

Wie zich met de Duifgeloofsgemeenschap verbonden voelt, kan zich melden bij het bestuur met het verzoek in het register van Aangeslotenen te worden opgenomen. Aangeslotenen kunnen onder meer participeren in de democratische besluitvorming.

omzien naar elkaar en elkaar bijstaan/opbouwen in geloof.' Carolien: 'Ik vind het belangrijk om met elkaar in De Duif te blijven praten over de vorm van pastorale zorg in onze gemeenschap. Wat je daar onder verstaat, of je het weleens nodig hebt en of je het een tijdje zelf zou willen bieden.'

Is er iemand thuis?

Hanneke Meulink benadrukte dat het in pastoraal werk belangrijk is om de thuissituatie te kennen van degene die hulp en aandacht nodig heeft. Mensen opzoeken in hun eigen wereld! Hoe woont iemand en hoe wordt dat beleefd? Zijn er anderen die ook tot steun zijn of is iemand alleen of eenzaam? Wat kunnen we betekenen voor elkaar? Duidelijk is dat wij als Duif een kleine gemeenschap zijn. We zijn met circa 120 aangeslotenen (inclusief onze 'verre' vrienden). Iedere week krijgen we na een mooie viering met elkaar de zegen en: dan ga je weer naar huis en naar je eigen leven. Hoe doe je dat als je al een tijdje worstelt met ingewikkelde levensvragen? Uit ervaring weten we dat 'het pastoraat' van de Duif in actie komt wanneer iemand in het ziekenhuis belandt, wanneer er iemand stervende is of is gestorven, of wanneer iemand op zondag niet meer komt en we weten niet waarom. Er wordt gebeld, we sturen een kaartje (nee, Hortense stuurt een kaartje), iemand bezoekt iemand thuis of in het ziekenhuis. Kleine gebaren die toch zo belangrijk zijn, zo blijkt. En als je weleens hulp nodig hebt gehad, dan weet je misschien dat het niet altijd makkelijk is om in een kwetsbare fase zelf om hulp te vragen. Dus uitreiken naar elkaar en belangstelling tonen, informeren hoe het met iemand is, is net zo belangrijk.

Omzien naar elkaar

In De Duif hebben we geen echt plan voor het pastoraat. We doen allemaal een klein of een groter stukje en noemen dat 'omzien naar elkaar'. Dan wordt steun of aandacht als een verrassing ervaren. Dan komen dingen 'organisch' tot stand. Iemand belde 'zomaar' op. Iemand was op de fiets en in de buurt en stond op een lege zaterdagmiddag zomaar voor je neus. Iemand vroeg: hoe ga je dat nou doen met die verhuizing in je eentje? Of: hoe gaat het met jou nu, nu het ... jaar geleden is na de dood van ...

Het gebeurt allemaal in onze gemeenschap. En laat dat alsjeblieft zo blijven. Laten we spontaan en betrokken blijven en informeren naar elkaar en naar hoe het gaat... en zo af en toe hand- en spandiensten verrichten voor elkaar of elkaar uitnodigen. Wij kunnen dat allemaal.

Pastoraatsgroep van De Duif

En toch! Toch is het nodig dat een pastoraatsgroep zich ermee bezighoudt. Dan weten we namelijk zeker dat die belangrijke kaart verstuurd wordt ... of dat iemand gebeld wordt of bezoek krijgt. Zo willen we er als gemeenschap voor zorgen dat mensen niet ongezien lijden en niet eenzaam blijven. De pastoraatsgroep van De Duif bestaat uit Carolien Maris, Liesbeth Broekhoff, Hortense Ghijs, Thea van Deijl en Yvonne van der Velden. We komen twee keer per jaar bij elkaar en zien elkaar ook elke zondag en elke maandag (op de liturgieavond). Dus: als je eens een gesprek zou willen (wel of niet bij jou thuis) of je kent iemand die al een tijdje niet geweest is of in een ernstige situatie is beland, geef het aan ons door. Bijvoorbeeld per mail via deduif@xs4all.nl, of spreek ons aan na een viering, dan kunnen we contact opnemen.

We willen als pastoraatsgroep ook anderen uit de gemeente inschakelen mensen te bezoeken, ook om een goede 'match' te maken met de vrager en gever.

Als je je beschikbaar wil stellen hiervoor, meld je dan bij ons aan.

- Carolien Maris en Liesbeth Broekhoff

Zomerserie 2015: Geloof jij in de zomer?

Van zondag 5 juli tot en met 16 augustus is het koor op vakantie, maar zijn er wel vieringen. De voorgangers hebben dan alle vrijheid voor de muzikale inrichting van 'hun' viering. Dat leidt vaak tot verrassende resultaten.

Voor actuele informatie en het volledige programma, kijk op www.deduif.net.

Gedoopt

Op Pinksterzondag 24 mei werd gedoopt **Alec Bruno Jacob Omloo** Zoon van Martine Reukers en Chantal Omloo

Vanuit het koor...

Het is zomer, we hebben net het laatste slotlied gezongen voor de zomervakantie. We kijken als koor terug op een mooi muzikaal seizoen.

We gingen van start met het uitbrengen van de nieuwste cd. Het allereerste exemplaar ging naar het jongste Duifje Liz Blankert. Op 14 december liepen we samen met het koor van Irina warm voor een prachtig kerstconcert als voorproefje op Kerstnacht. We hebben naast de reguliere feest- en zondagen ook gezongen bij de huwelijksviering van Marina en Marleen, de herdenkingsdienst van Ton Wiemers en de doopvieringen van Valentine Broersma, Liz Blankert en Alec Omloo.

Dit seizoen mochten we nieuwe koorleden. En er zijn 2 koorleden die van plaats veranderd zijn. Helaas hebben we ook van koorleden afscheid moeten nemen.

Zoals je leest, was het een heel bewogen seizoen. Daarom gaan we nu van een welverdiende vakantie genieten. Gelukkig hoeft je ons niet te missen...

Heb je behoefte aan het Koor van de Duif? Dan luister toch gewoon een van onze cd's of allemaal natuurlijk. Misschien raak je wel zo geïnspireerd dat je na de zomer bij ons aansluit en lekker mee komt zingen. We zijn namelijk dringend op zoek naar tenoren en sopranen. Op zondag 23 augustus gaan we weer fris en fruitig van start.

Lieve mensen, namens ons allemaal een hele mooie zomer!

Muzikale groet,

- Natalie Coenradi
Coördinator Koor en Liturgie

Berichten uit het bestuur

Het bestuur vergadert op 29 juni, precies nadat het nieuwe HGL op 28 juni is uitgekomen. Die 28e juni is de laatste zondag voor het koor, voordat de vakantietijd aanbreekt. Voor alle zangers, dirigent en pianist een welverdiende onderbreking! Want wat is het elke week heerlijk naar de vocale en pianomuziek te luisteren.

Wat is er afgelopen tijd verder gebeurd? Liesbeth en Carolien schrijven in dit HGL over het pastoraal werk. Naar elkaar omzien. Dat sluit aan bij de overweging van Jan Andreae en Hedy d'Ancona. Zij lanceerden een oproep tot verontwaardiging. Marina sprak over het lef om in wonderen te geloven. Niet wat er niét kan, maar wat er wél kan. Helma gaf op 7 juni te kennen dat dat een van de laatste keren zou zijn dat zij voor zou gaan. Hoor de stem van je hart. Wij zullen haar stem enorm missen, maar gelukkig is het zo ver nog niet. Tijdens de pinksteroverweging van Diana ging het over elkaar verstaan. De taal van hart tot hart verenigt ons tot een gemeenschap.

Omdat mijn moeder begin dit jaar ziek is geworden, ben ik afgelopen maanden vaak naar haar toe geweest. Dat ging ook ten koste van mijn Duifbezoek. Ik merk dan de Duiven te missen, en weer extra blij te zijn het 'Wees welkom hier' een zondag daarna wél te kunnen horen. Als er dingen zijn die je mij wil laten weten en je ziet me minder vaak dan je hoopte: laat het me weten.

Tot slot een oproep: Bert heeft gehoor gegeven aan de dringende oproep voor het penningmeesterschap. Maar hij heeft ook te kennen gegeven dan met de kinderdiensten te stoppen. Wie zou die kinderdiensten willen overnemen? De eerstvolgende is 8 november, Sint Maarten. Daarna kinderkerst.

Ik hoop voor iedereen op een heel mooie zomer.

Liefs,

● *Gerrard Boot*

Leven in zonde

Enkele dagen geleden hoorde ik iemand zeggen 'dat we allemaal in zonde leven'. Dat was nieuw, zeg! Over 'open deuren intrappen' gesproken! Maar ik schrok een beetje. Ik voelde me aangesproken. En toch weer niet zo erg ook! Nee, want de zachte en liefkozende hand van mijn liefste Loes houdt mij heel redelijk op het goede pad. Zo is het maar net! En die milde bescherming laat ik toch niet door zo'n uitspraak in twijfel trekken, laat staan van me afpakken! Tuurlijk, ik ken mijn zwakheden enigszins, maar die zijn toch niet van een dergelijke omvang dat die lapidaire bewering mij aan het twijfelen hoefde te zetten.

Ik keek mijn omgeving, waarin de beschuldigende uitspraak was gevallen, eens in het rond. De gezichten stonden op oneindig. Dat kon twee dingen betekenen: óf 'Ik laat lekker niets merken', óf de aanklacht drong niet tot ze door! Wat dan op een zekere verharding zou duiden. Maar gelukkig verliet ik niet meteen de ruimte waar de zondeprediker zijn uitspraak lanceerde. De zonde waarin wij leven, verduidelijkte hij, was de situatie van onze menselijke samenleving. Hij stelde dat de kwaliteit van leven ondergeschikt was gemaakt aan economische wetten, de markteconomie, globalisering en privatisering. Dat maakt de rijken rijker en de kloof tussen rijk en arm groter én de armen nog afhankelijker van de rijken! En dat is helemaal in strijd met het Bijbelse visioen van een rechtvaardige wereld. Dat is dus de zonde!

Hans Küng benoemt in zijn nieuwe boek 'Doorleefde Menselijkheid' (p.41) vijf bruikbare trefwoorden als kernbegrippen om het beheer van onze samenleving mee te toetsen en zodoende te beschermen tegen de uitbuiting door de huidige economische systemen: menselijkheid, broederschap, waarachtigheid, toekomstgerichtheid en zinvolheid. Indirect verwijt hij de katholieke kerk dat ze meer aandacht heeft voor dogma's en verouderde seksopvattingen. Sterker nog, hij verwijt de kerk zich eeuwenlang, eigenlijk tot op de dag van vandaag, zich te compromitteren met de gevestigde machten. En in zijn theologie roept hij iedereen die het goed voor heeft met onze wereld en het Bijbelse visioen, vorm te geven in woord en daad aan die vijf trefwoorden.

Ik denk dat het ook een boeiende en spannende opgave is om ons politieke systeem en de programma's van onze politieke partijen op die trefwoorden te toetsen. Ik weet zo al een paar partijen te noemen die na toetsing door die kernbegrippen uit de Tweede Kamer gewipt zouden moeten worden. Onder het motto: grote schoonmaak kan geen kwaad voor een menswaardige politiek!

Na deze uitsmijter ga ik me voorbereiden op de vakantie. Ik wens al degenen die ook al hun koffertjes pakken en benodigde papieren verzamelen een fijne tijd toe. En misschien denk je nog eens aan die woorden van Küng. Overigens: komt die 'Ton Wiemerszaal' er nog?

● *Harris Brautigam*

Vredesvlucht Janny Resoort

Toen Diana ons vroeg om mee te denken over een waardige ontvanger van de vredesvlucht die zou worden uitgereikt tijdens Pinksteren, vonden wij dat een mooie uitdaging. Wat wij belangrijk vonden, is kleinschaligheid, individuen die een verschil maken. Zo kwamen we uit bij Janny Resoort, een sterke en initiatiefrijke vrouw die zich al meer dan 40 jaar inzet voor duurzaamheid en goed landbouw- en natuurbeheer in binnen- en buitenland. Dat laatste doet zij op vrijwillige basis. Zo heeft zij in onder meer in Koerdistan (Noord-Irak), Malawi en Ethiopië gewerkt aan diverse projecten die onder andere duurzaamheid van natuur en landbouw bevordert.

In veel van de gebieden waar ze werkzaam is geweest, is strijd pas recent verleden tijd. We hebben bewondering hoe Janny daar haar kennis en inzet toepast om bij te dragen aan fragiele gemeenschappen en dat is een Vredesvlucht waardig. Janny was blij verrast deze te ontvangen. Deze erkenning geeft haar inspiratie om door te blijven gaan. In september reist ze weer af naar Moldavië. Hier help zij de lokale bevolking met het beter houden van bijenkoloniën om zo meer honing te produceren die breder kan worden afgezet. En zo tot meer inkomsten kan leiden voor een gemeenschap in het armste land van Europa.

● *Martine en Chantal*